

อิทธิพลของภาษามลายูต่อภาษาไทยที่ใช้ในปัจจุบัน ในรัฐกลันตัน ไทรบุรี
และปะลิส

เนื่องจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งประเภทเสียง คำ ประโยค และความหมาย
ของภาษาไทยที่ใช้ในปัจจุบันในรัฐกลันตัน ไทรบุรี และปะลิส ดังได้กล่าวมาแล้วตั้งแต่บทที่
๒ ถึง ๑๑ และโดยอาศัยงานวิจัยและบทความที่เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า เรื่องภาษาถิ่นภาคใต้
ได้บางเรื่องประกอบ เช่น

“หน่วยเสียงภาษาดากใบ” ของวิจิตร ศรีสุวิธานนท์ (๒๕๒๓)

“ความแตกต่างระหว่างภาษากรุงเทพฯและภาษาสงขลา” ของวิจินต์ ฉันทะวิบูลย์
(๒๕๕๕)

“ลักษณะการออกเสียงของคำพูดในภาษาสงขลา” ของ วิจินต์ ภาณุพงศ์ (๒๕๑๕)

“ระบบหน่วยเสียงภาษาถิ่นนครศรีธรรมราช” ของ วิไลวรรณ คำรักษ์ (๒๕๑๓)

นอกจากนี้ยังได้อาศัยประสบการณ์การใช้ภาษาถิ่นภาคใต้ คือ ภาษาถิ่นพัทลุง
ซึ่งเป็นภาษาถิ่นที่ผู้วิจัยใช้พูด เป็นภาษาแรกมาตั้งแต่กำเนิด เอกสารและประสบการณ์การ
ใช้ภาษาถิ่นภาคใต้ดังกล่าวมาช่วย ให้ผู้วิจัยได้ข้อสรุปว่า ภาษาถิ่นที่วิจัยทั้ง ๓ ถิ่นมี
ลักษณะร่วมกับภาษาท้องถิ่นภาคใต้ทั้งทางด้านเสียง คำ การเรียงคำเป็นประโยค และความ
หมายอย่างเด่นชัด ทั้งสำเนียงพูดและวัฒนธรรมการใช้ภาษาก็มีลักษณะใกล้เคียงกันมาก
กล่าวคือ ภาษาไทยกลันตันมีลักษณะร่วมกับภาษาดากใบ และภาษาไทยในอำเภอสุไหงปาตี
สุไหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส รวมไปถึงภาษาไทยในจังหวัดปัตตานีบางอำเภอ เช่นอำเภอ

สายบุรี ยะหริ่ง หนองจิก เป็นต้น^๑ ส่วนภาษาไทบุรีและปะลิสมีลักษณะร่วมกับภาษาถิ่นสงขลา สตูล ยะลา พัทลุง และนครศรีธรรมราช แต่ด้วยเหตุที่คนไทยในมาเลเซียอาศัยอยู่ในสังคมที่เกี่ยวข้องกับชาวมลายูโดยตรง ปัจจุบันคนไทยเหล่านี้เป็นชาวมลายูเชื้อสายไทย อยู่ภายใต้การปกครองของประเทศมาเลเซีย และตามปกติคนไทยเหล่านี้จะสามารถพูดภาษาได้ดีทั้งภาษาไทยและภาษามลายู แม้ว่าพวกเขาจะใช้ภาษาไทยสื่อสารระหว่างสมาชิกในครอบครัวและระหว่างสังคมคนไทยด้วยกันเป็นประจำวัน แต่พวกเขาจำเป็นต้องใช้ภาษามลายูเป็นภาษาราชการ ดังนั้นโอกาสที่ภาษาของชนชาวไทยเหล่านี้จะได้รับอิทธิพลจากภาษามลายูจึงเป็นไปได้อย่างมาก

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลยืนยันว่า ภาษาไทยที่ใช้ในปัจจุบันในรัฐกลันตัน ไทบุรี และปะลิส ได้รับอิทธิพลจากภาษามลายูในด้านต่าง ๆ คือ

๑. อิทธิพลทางด้านเสียง
๒. อิทธิพลทางด้านพยางค์เต็มหน้าคำ
๓. อิทธิพลทางด้านการยืมคำ
๔. อิทธิพลทางด้านการเรียงลำดับของคำ

ดังจะได้กล่าวถึงรายละเอียดของแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

ก. อิทธิพลทางด้านเสียง

ในภาษามลายูมาตรฐาน (Standard Malay): ไม่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ใช้ มีหน่วยเสียงสระ ๖ หน่วยเสียง คือ / a, i, u, e, ɛ, o / (ɛ ออกเสียงคล้าย [ə] เช่นใน "err") และมีหน่วยเสียงพยัญชนะ ๒๔ หน่วยเสียงคือ / p, b, t, d, k, g,

ดัมภาษณ์ นายประพนธ์ เรืองณรงค์, อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปัตตานี, ๑๖ กันยายน ๒๕๒๔.

gh, c, j, s, h, m, n, ñ, z, ñ, l, x, f, v, ã, x, w, y, /^๑ ในจำนวนหน่วยเสียงทั้งหมดที่กล่าวมา มีเฉพาะ เสียงพยัญชนะต้นเสียง ๓ เสียงเท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อภาษาไทย กั้นต้น ไทรบุรี และปะลิส คือ

๑. [g-]
๒. [dh-]
๓. [bh-]

ที่กล่าวมาว่าเสียงทั้ง ๓ เสียงนี้มีอิทธิพลต่อภาษาไทยนั้นทั้ง ๓ เสียง เพราะว่าคำในภาษาถิ่นที่วิจัยทั้ง ๓ เสียงที่มีเสียงดังกล่าวเป็นเสียงพยัญชนะต้น ส่วนใหญ่เป็นคำยืมจากภาษามลายู แต่ก็มีคำอยู่จำนวนหนึ่งที่ได้พิสูจน์ได้แน่ชัดว่าเป็นคำไทย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าอิทธิพลของเสียงในภาษามลายูน่าจะทำให้มีการยืมเสียงดังกล่าวมาใช้กับคำบางคำในภาษาไทยปัจจุบันนี้ก็ได้

๑. คำที่มีเสียง [g-] เป็นเสียงพยัญชนะต้น

มลายู	กั้นต้น	ไทรบุรี	ปะลิส	ความหมาย
gam	gam ⁵	gam ⁵	gam ⁵	"กาว, ครั่ง, ยางไม้"
	งัม	งัม	งัม	คำยืมมลายูน่าจะได้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษ "gum" อีกทีหนึ่ง
gas	gɛ:t ⁶	gɛ:t ⁶	gɛ:t ⁷	"แก๊ส"
	แก๊ส	แก๊ส	แก๊ส	คำยืมมลายูน่าจะได้รับอิทธิพลจากภาษาอังกฤษ "gas" อีกทีหนึ่ง

Othman Sulaiman, Bahasa Malaysia for Everyone (Kuala Lumpur : Pustaka Al-Hilal, 1975) pp. 230-235.

มลายู	กลันตัน	โทรบุรี	ปะลิส	
guni	gu: ⁵ ni: ¹	gu: ⁶ ni: ¹	gu: ⁷ ni: ¹	"กระสอบ"
	กู๋หนี	กู๋หนี	กู๋หนี	
guri	gu: ⁵ ri: ¹	gu: ⁶ ri: ¹	gu: ⁷ ri: ¹	"โท"
	กู๋หรี	กู๋หรี	กู๋หรี	
gadai	gɔ̃daj ⁴	gɔ̃daj ³	gɔ̃daj	"จ่านำ, จ่านอง"
	กิดัก	กิดัก	กิดัก	
gasa	ga: ⁵ sa: ⁵	ga: ⁵ sa: ⁵	ga: ⁵ sa: ⁵	"ความยาว ๑ ช่วงแขน - ประมาณ ๓๓ นิ้ว"
	สาซา	สาซา	สาซา	
sagu	sa: ⁵ go: ⁵	sa: ⁵ gu: ⁵	sa: ⁵ gu: ⁵	"สาอู"
	ซาไซ	ซาซู	ซาซู	
jagong	gɔŋ ⁵	gɔŋ ⁵	gɔŋ ⁵	"ข้าวโพด"
-	ฆง	ฆง	ฆง	
-	gɔŋ ⁵	gɔŋ ⁵	gɔŋ ⁵	"แร่เงิน"
-	เขิน ⁷	เขิน ⁶	เขิน ⁷	"จุ่ม" (งอลง เช่นปากนกแก้ว)
-	gum ⁷	gum ⁶	gum ⁷	
-	จุ่ม	จุ่ม	จุ่ม	
-	gɔ: ⁵	gɔ: ⁵	gɔ: ⁵	"เงย"
-	เขย	เขย	เขย	
-	gi:m ⁵	gi:m ⁵	gi:m ⁵	"คิม"
-	ชิม	ชิม	ชิม	
-	gom ⁵	gom ⁵	gom ⁵	"คองหม้อข้าว"
-	ฆม	ฆม	ฆม	
-	ge:n ⁷	ge:n ⁶	ge:n ⁷	"ทั้งหมด" ^๑
	เข็น	เข็น	เข็น	

^๑"เข็น"หรือ "กึ่งเข็น" ที่แปลว่า "ทั้งหมด" นั้น ในภาษาถิ่นพัทลุง นครศรีธรรมราช และสงขลาบางอำเภอใช้คำว่า "กึ่งเข็น" หรือ "กึ่งเพ"

๒. คำที่มีเสียง [dh-] เป็นเสียงพยัญชนะต้น

ตามหลักฐานที่ปรากฏในพจนานุกรม Kamus Dewan ซึ่งเก็บพจนานุกรมที่มี
ชื่อเสียงและยอมรับกันอย่างเป็นทางการของมาเลเซีย พบว่าเสียง [dh-] และ [d-]
เป็นเสียงแปรอิสระระหว่างกันและกันได้ ตัวอย่างเช่น

dh ~ d → dhobi ~ dobi "ช่างซักผ้า"
d ~ dh → darurat ~ dharurat "ฉุกเฉิน"^๑

ส่วนหลักฐานในพจนานุกรมภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี-ไทย^๒ แสดงว่า /dh-/
(ยาว úe) เป็นหน่วยเสียงหรือเสียงสำคัญเสียงหนึ่งในภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี

ตัวอย่างคำในภาษาถิ่นที่วิจัยทั้ง ๓ ถิ่นที่มี /dh-/ เป็นเสียงพยัญชนะต้น มีดังนี้

มลายู	กัณฑ์	ไทบุรี	ปะลิส	ความหมาย
dhat	dhat ⁶	dhat ⁶	dhat ⁷	"ชื่อตัวอักษรยาวตัวหนึ่ง"
	ตุ้ด	ตุ้ด	ตุ้ด	
dhoha	dho: ⁵ ha: ⁵	dho: ⁵ ha: ⁵	dho: ⁵ ha: ⁵	"เวลาเช้า"
	โตฮฮา	โตฮฮา	โตฮฮา	
badang	dhanj ⁵	dhanj ⁵	dhanj ⁵	"กระดิ่งฝัดข้าว"
	ด้ง	ด้ง	ด้ง	

^๑ Teuku Iskandar, Kamus Dewan, p. 218, 238.

^๒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, พจนานุกรม
ภาษามลายูท้องถิ่นปัตตานี-ไทย (ปัตตานี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, [ม.ป.ป.],
หน้า ๒.

มลายู	กลันตัน	โทรบุรี	ปะลิส	ความหมาย
dharab	-	dha: ⁵ rap ¹	-	"การชูณ, ทวีจำนวน"
-	-	คาหรับ	-	-
-	dho: ⁵	dho: ⁵	dho: ⁵	"ชนาง"
-	โคง	โคง	โคง	(เครื่องมือช้อนกุ้งปลา)
-	dhuk ⁶	dhuk ⁶	dhuk ⁷	"นกชนิดหนึ่งคล้ายนก
-	ชุก	ชุก	ชุก	เค้าแมว ชอบอาศัย
-	-	dhik ⁶	dhik ⁷	ตามป่าช้า"
-	-	ตึก	ตึก	"ฮิกตึก"

๓. คำที่มีเสียง [bh-] เป็นเสียงพยัญชนะต้น

เท่าที่รวบรวมข้อมูลได้มีเพียง ๓ คำ และแต่ละคำเป็นคำยืมจากภาษามลายู

คือ

มลายู	กลันตัน	โทรบุรี	ปะลิส	ความหมาย
abang	bhaŋ ⁵	bhaŋ ⁵	bhaŋ ⁵	"พี่ชาย"
-	บัง	บัง	บัง	-
kubor	kubho: ⁵	kubho: ⁵	kubho: ⁵	"ป่าช้า"
-	กูโบ	กูโบ	กูโบ	-
bof	bho:p ⁶	bho:p ⁶	bho:p ⁷	"หนังสือ, สมุดข่อย"
-	โบบ	โบบ	โบบ	-

กล่าวโดยสรุป จากคำข้อมูลเท่าที่รวบรวมได้ตามตัวอย่างที่ยกมานี้ พบว่าเสียงพยัญชนะต้นทั้ง ๓ เสียง /g-/ และ /dh-/ เท่านั้นที่ควรนับเป็นหน่วยเสียง

หรือเสียงสำคัญในภาษาไทยต้นทั้ง ๓ ต้น เนื่องจากมีคำข้อมูลจำนวนมากพอ และมีคำที่เป็นคำในภาษาไทยต้นแท้ ๆ ใช้ด้วย ส่วน [bh-] นั้นควรวัดเป็นเสียงย่อย เพราะพิสูจน์ได้แน่ชัดว่าแปรอิสระกับ /b/ ในภาษามลายู ทั้งคำข้อมูลเท่าที่รวบรวมได้มีจำนวนน้อย เพียง ๓ คำ และทั้ง ๓ คำเป็นคำยืมจากภาษามลายู

ข. อิทธิพลทางด้านพยางค์เดิมนำคำ

ลักษณะสำคัญประการหนึ่งของภาษามลายูคือ ภาษานี้มีพยางค์เดิม พยางค์เดิมในภาษามลายูมีทั้งพยางค์ที่เดิมเข้าข้างหน้าคำ เดิมกลางคำและเดิมหลังคำ พยางค์เดิมที่มีอิทธิพลต่อภาษาไทยต้นต่าง ๆ ที่วิจัยมีเฉพาะพยางค์ที่เดิมเข้าข้างหน้าคำ และมีอิทธิพลเฉพาะต่อภาษาไทยกลันตัน เท่านั้น

พยางค์เดิมนำในภาษามลายูมีหลายหน่วย ตัวอย่างเช่น pe-, be-, se-, di-, ke-, me-, per, ber, ter, pem-, pen-, mem-, men-, pra-, เป็นต้น^๑ พยางค์เดิมนำเหล่านี้เฉพาะที่มีอิทธิพลต่อภาษาไทยกลันตันอย่างชัดเจนมีเพียง ๓ หน่วยคือ pe-, ter-, ke- ซึ่งในภาษาไทยกลันตันออกเสียงเป็น [p+] , [t+] และ [k+] ตามลำดับ เหตุที่เชื่อว่าพยางค์เดิมนำเหล่านี้ภาษาไทยกลันตันรับอิทธิพลจากภาษามลายู เนื่องจากในภาษาไทยกลางรวมทั้งภาษาไทยต้นต่าง ๆ เท่าที่ทราบไม่มีพยางค์เดิมนำเหล่านี้ใช้ คำเดิมก่อนที่จะเอาพยางค์เดิมนำเหล่านี้มาเติม เป็นคำไทยพยางค์เดียวจึงเชื่อมั่นได้ว่าพยางค์แรกของคำจะต้องเป็นพยางค์ที่เดิมเข้ามาใหม่ไม่ใช่เรื่องของการกลายเสียงแต่อย่างใด และที่สำคัญลักษณะของพยางค์เดิมนำดังกล่าวนี้นี้เป็นลักษณะเฉพาะของโครงสร้างของคำในภาษามลายู

อนึ่ง ในภาษามลายู พยางค์เดิมนำเหล่านี้เมื่อเติมเข้าไปแล้วจะมีทั้งที่เปลี่ยนแปลงความหมายและไม่เปลี่ยนแปลงความหมาย มีทั้งที่เปลี่ยนแปลงชนิดของคำและไม่เปลี่ยนแปลงชนิดของคำ ตัวอย่างเช่น

^๑ Abdullah Hassan, The Morphology of Malay (Kuala Lumpur: Dewan Bahasa Dan Pustaka, 1974), pp. 49 - 55.

(1)	kedai		"ตลาด"
	pe + kedai	→	pekedai "ลูกค้า"
(2)	lari		"วิ่ง"
	be + lari	→	belari "วิ่ง"
(3)	kasih		"รัก"
	ke + kasih	→	kekasih "ผู้เป็นที่รัก"
(4)	lajar		"เรียน"
	be + lajar	→	belajar "เรียน" ^๑
(5)	nyanyi		"ร้องเพลง"
	ber + nyanyi	→	bernyanyi "ร้องเพลง" ^๒

* ศนย์วิทยทรัพย์ากร
 Asmah Haji Omar and Rama Subbiah, An Introduction to
Malay Grammar (Kuala Lumpur: Dewan Bahasar Dan Pustaka, 1968),
 p. 10.

^๒
 Ibid., p. 24.

แต่ในภาษาไทยกลั่นตัน พยางค์แรกที่เติมเข้าไป จะมีลักษณะคล้ายพยางค์
และในที่นี้ ไม่ถือว่าเป็นหน่วยคำ เพราะไม่มีความหมาย ยกเว้น $p+jam$ เพียง
คำเดียว ตัวอย่างเช่น

๑. พยางค์เติมหน้าชนิดที่เมื่อเติม เข้าไปแล้ว จะทำให้ความหมายของคำเดิม
เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยคำได้ เท่าที่สำรวจพบมีเพียง ๑ คำคือ

jam^5		"นาฬิกา"
$p^+ + jam^5$	\longrightarrow	$*p^+jam^5$
		(ปยาม)
		"เวลา"

๒. พยางค์เติมหน้าชนิดที่เมื่อเติม เข้าไปแล้วไม่ทำให้ความหมายของคำเดิม
เปลี่ยนแปลงไป และไม่ถือว่าเป็นหน่วยคำ มีดังนี้

๒.๑ $p^+ -$ (ป)

kat^6		"เครื่องมือจับปลาชนิดอวน"
$p^+ + kat^6$	\longrightarrow	p^+kat^6
		(ปัทค)

๒.๒ $k^+ -$ (ก)

$duan^2$		"ตุ๋น"
$k^+ + duan^2$	\longrightarrow	k^+duan^2
		(กั๊วน)

* ในภาษาถิ่นมลายูปัตตานีออกเสียงว่า ปูแยะ [pijɛ:]

ca:m⁴
 k+ca:m⁴ → k+ca:m⁴
 (กัจาม)

"จาม" (อาการของลมที่พุ่งออกมา
 เป็นหัวง ๆ ในทันทีทันใดโดยไม
 ตั้งใจ)

di:t²
 k+di:t² → k+di:t²
 (กิดัด)

"ติด"

d+an⁴
 k+d+an⁴ → k+d+an⁴
 (กิดื่อน)

"ไสเดือน" (ในภาษาถิ่นภาคใต้
 ออกเสียงเป็นคำพยางค์เดี่ยวว่า
 "เดือน")

tok⁶
 k++tok⁶ → k+tok⁶
 (กิดก)

"ทิศตะวันตก"
 (ในภาษาถิ่นภาคใต้ออกเสียงเป็น
 คำพยางค์เดี่ยวว่า "ตก" หรือ
 "ต็อก")

ʔw:k²
 k+ʔw:k² → k+ʔw:k²
 (กิดอก)

"ทิศตะวันออก"
 (ในภาษาถิ่นภาคใต้ออกเสียง
 เป็นคำพยางค์เดี่ยวว่า "ออก")

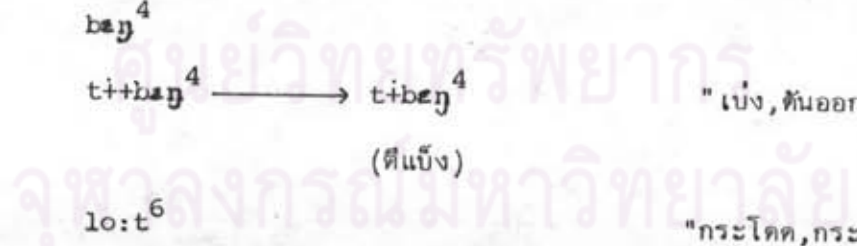
๓.๓ t+ (ต)

bay⁴
 t+bay⁴ → t+bay⁴
 (ตีนบึง)

"บึง, ต้นออก"

lo:t⁶
 t+lo:t⁶ → t+lo:t⁶
 (ตโลต)

"กระโตก, กระโตก -
 โลกเด่น"

ยังมีคำ ๒ พยางค์ในภาษาไทยกรุงเทพฯ อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งในภาษาถิ่นไทยใต้
นิยมตัดพยางค์แรกของคำออกเหลือเป็นคำพยางค์เดียว

ภาษาไทยไทรบุรีและปะลิสคงรับคำพยางค์เดียวไปใช้ตรงกับภาษาถิ่นภาคใต้

ส่วนภาษาไทยกลันตันใช้พยางค์เต็มหน้าตามแบบภาษามลายูเต็มหน้าคำพยางค์เดียว
ดังกล่าวอีกทีหนึ่ง จึงกลายเป็นคำ ๒ พยางค์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

กรุงเทพฯ	ถิ่นใต้	กลันตันสร้างคำใหม่	ไค้เป็น
ฉลอง	หลอง	$k^+ + lɔ:ŋ^1$ →	$k+lɔ:ŋ^1$ (ก็หลอง)
ฉลาก	หลาก	$k^+ + la:k^2$ →	$k+la:k^2$ (ก็หลาก)
ฉลาม	หลาม	$k^+ + la:m^1$ →	$k+la:m^1$ (ก็หลาม)
ฉนิม	หนีม	$k^+ + nim^1$ →	$k+nim^1$ (ก็หนีม)
ฉนุก	หนีุก	$k^+ + nuk^6$ →	$k+nuk^6$ (ก็หนีุก)

เป็นที่น่าสังเกตว่า คำสองพยางค์ที่พยางค์แรกออกเสียง อะ ในภาษาไทยกรุงเทพฯ
และในภาษาไทยกลันตันเป็นคำสองพยางค์ แต่เสียงสระของพยางค์แรกจะเปลี่ยนจาก อะ
เป็น อิ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการออกเสียงพยางค์เต็มหน้า p^+ (ป) k^+ (ก) t^+ (ต)
ซึ่งได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น และนี่ก็อาจนับได้ว่าเป็นอิทธิพลของภาษามลายูอีกทางหนึ่ง คือ
อิทธิพลทางด้านแนวเทียบ (analogy) ตัวอย่างเช่น

กรุงเทพา	กฉันตัน
พระยา	p+ja: ⁵ (เปีย)
ตะเกียง	t+ki:n ⁴ (ตีเกียง)
ตลาด	t+la:t ² (ตีตลาด)
ตลอด	t+lw:t ² (ตีตลอด)
กระดาน	k+da:n ⁴ (กีดาน)
กระตอง	k+d:w:n ⁴ (กีตอง)
กะพ้อ	k+phw: ⁷ (กีพ้อ)
ขม	k+nun ¹ (กีขม)
ขุ่น	k+nun ¹ (กีขุ่น)

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก. อิทธิพลทางค่านการยืมคำ

คนไทยในมาเลเซียอาศัยอยู่ในสังคมสองวัฒนธรรม คือวัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมมาเลย์ ตามปกติคนไทยเหล่านี้จะสามารถพูดภาษาได้ทั้งภาษาไทยและภาษามลายู ดังนั้นโอกาสที่กลุ่มชนชาวไทยเหล่านี้จะรับเอาคำในภาษามลายูมาใช้จึงเป็นไปได้มาก

คำภาษามลายูที่กล่าวถึงในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคำจาก Kamus Dewan ของ Teuku Iskandar^๑ ซึ่งถือว่าเป็นพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานของมาเลเซีย, A Practical Modern Malay English Dictionary ของ Richard Winstedt^๒ และ พจนานุกรม ไทย - มลายู ฉบับสมบูรณ ของ นิมะ ประνομวงศ์ และมุกหิมัต อับดุลกาเดร์^๓ นอกจากนี้ยังได้ไต่ถามนางรัตติยา สำละ^๔ และนายอับดุล รอดะเสาะเลาะ^๕ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญภาษามลายูมาตรฐาน (Standard Malay) และภาษามลายูท้องถิ่น (Malay Dialects) เป็นผู้ช่วยตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

^๑ Teuku Iskandar, Kamus Dewan (Kuala Lumpur : Dewan Bahasa dan Pustaka, 1970)

^๒ Richard Winstedt, A Practical Modern Malay - English Dictionary (Kuala Lumpur : Marican and Sons, 1959)

^๓ นิมะ ประνομวงศ์ และมุกหิมัต อับดุลกาเดร์, พจนานุกรม ไทย - มลายู ฉบับสมบูรณ (พระนคร : แพร่พิทยา, ๒๕๐๑)

^๔ นางรัตติยา สำละ, หัวหน้าแผนกวิชาภาษามลายู คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวิทยาเขตภาคใต้ สงขลา.

^๕ นายอับดุล รอดะ เสาะเลาะ, อาจารย์ประจำแผนกวิชาภาษามลายู คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตภาคใต้ สงขลา.

คำที่ภาษาไทยกลันตัน ไทรบุรี และปะลิส ยืมจากภาษามลายู อันเป็นเหตุให้ภาษากลันตัน
ทั้งกล่าวไว้คำแตกต่างจากภาษารุงเทพ ฯ ทั้ง ๆ ที่คำเหล่านี้มีความหมายตรงกัน เท่าที่รวบรวม
ได้ มีดังนี้

รุงเทพ ฯ	มลายู	กลันตัน	ไทรบุรี	ปะลิส
กระดิ่ง	locheng	-	lo:5che:๗ ⁵ โลเซง	-
กระสอบป่าน	guni	guni:1 กุนี	guni:1 กุนี	guni:1 กุนี
กะปิ	belacan	bla:4can ⁴ บลาจัน	bra:3can ³ บราจัน	bla:3can ³ บลาจัน
กาน้ำ	kendi	kini:1 กินี	-	-
กำนัน	penghulu	pun ⁴ lu:1 ปุงหลู	pun ³ lu:1 ปุงหลู	pun ³ lu:1 ปุงหลู
จันทน์	rajin	ra:5jen ⁵ ราเจิน	ra:5jen ⁵ ราเจิน	ja:5jen ⁵ ยาเจิน
ขวาน	kapak	k+pa:๗ ³ กะปะ	kapa:๗ ⁴ กะปะ	-
ชเวิ	hodoh	๗u:t ² ฮุก	๗u:3do:4 ฮุโด	-
ชู	ugut, gok	go:๗ ⁶ โทะ	-	-

กรุงเทพฯ ฯ	มลายู	กลันตัน	ไทรบุรี	ปะลิส
เข็น	sorong	sɨrunj ¹ สี่รุง	—	—
กรัง	gam	gam ⁵ จัม	gam ⁵ จัม	gam ⁵ จัม
เครื่องตักน้ำ	timba	kɨma: ¹ กัหมา	ti: ⁴ ma: ¹ ตีหมา	ti: ⁴ ma: ¹ ตีหมา
กำประกัน	jaming	ja: ⁵ miŋ ⁵ ยามิง	ja: ⁵ miŋ ⁵ ยามิง	—
งง	bengong	bɛ: ⁴ -ŋoŋ ⁵ แบ - งง	bɛ: ³ ŋoŋ ⁵ แบงอ้ง	—
งอม	lebu	rɨ: ⁵ bu: ⁴ รือบู	lɨ: ⁵ bu: ³ ลือบู	—
งับ	leleng, terlelap	lɨle:ŋ ⁵ ลีเลง	—	—
จะปิ้ง	camping	cam ⁴ piŋ ³ จ่าปิ้ง	piŋ ⁴ ปิ้ง	piŋ ⁴ ปิ้ง
จ่าม่า	gadai	gɨdai ⁴ มีไต	—	—
ฉาว	bising	—	be: ⁴ siŋ ⁵ เบซิง	be: ⁶ เบ
โคมก	geran	kɨranj ¹ กีหรั่ง	garan ¹ มะหรัน	ran ¹ หรัน
ชง (กานต)	bance	—	ban ³ co: ³ บันโจ	—

กรุงเทพฯ ฯ	มลายู	กลันตัน	ไทรบุรี	ปะลิส
ชะมด	musang	—	mu:5saŋ ¹ มูสัง	mu:5saŋ ¹ มูสัง
ชานเรือ	kaki lima	—	ka:3ki:3lima:5 กากีลิมา	—
ไซคา (- น้ำ)	menet	—	mɛ:5nɛ:t ⁴ เมเนต	mɛ:5nɛ:t ² เมเนต
คะโต๊ะ	datok	da:4to:3 ³ คาโต๊ะ	da:3to:4 ⁴ ดาโต	da:3to:4 ⁴ ดาโต
กู	bengis	ben ⁴ keŋ ⁴ เบ็งแก้ง	—	—
ตาช่าย	pukat	pukat ⁶ ปุกัด	ta:3pukat ³ ตาปุกัด	—
ตำบล	kampong, mukim	km ⁴ poŋ ⁴ กัมปง	mukom ³ มุกัม	mukem ³ มุกัม
ตำแย (หมอ -)	bidan	bidan ⁴ บิตัน	bidan ³ บิตัน	bidan ³ บิตัน
ตำรวจ	mata - mata	—	ma:5ta:3 ³ มาตา	—
ทุ้มกั (ทุมาหงัน)	tunang	tonaŋ ¹ โตเทง	to:4naŋ ¹ โตเทง	to:4naŋ ¹ โตเทง
เตา (- ปูน)	guri	guri:1 ¹ ฆุรี	guri:1 ¹ ฆุรี	guri:1 ¹ ฆุรี
ถาด	talam	t+lam ¹ ทีหล่า	ta:3lam ¹ ตาหล่า	—

กรุงเทพฯ ฯ	มลายู	กลันตัน	ไทรบุรี	ปะลิส
กำบัง	kabat	—	ka: ³ ba:t ⁴ กาวาก	ka: ³ ba:t ³ กาวาก
ทนายความ	loyar (อ้ง. lawyer)	lo: ⁵ ja: ⁵ ลอลยา	lo: ⁵ ja: ⁵ ลอลยา	lo: ⁵ ja: ⁵ ลอลยา
นัดหมาย	janji	chan ⁵ chi: ⁵ ชันชี	chan ⁵ chi: ⁵ ชันชี	chan ⁵ chi: ⁵ ชันชี
นาฬิกา	jam	ja:m ⁵ ยาม	ja:m ⁵ ยาม	ja:m ⁵ ยาม
น้ำตาลเวลา (กะแช่)	tuak	tuwa:k ² ทวาก	wa:k ² หวาก	wa:k ² หวาก
เนื้อ	leteh	l+te: ³ ลิเตะ	—	—
น้ำจืด	latah	la: ⁵ ta: ³ ลาตา	la: ⁵ ta: ⁴ ลาตา	la: ⁵ ta: ⁴ ลาตา
ปลาหู	kembung	kimo: ⁵ กัโม	—	—
ป่าน	tali guni (tali = เชือก)	chiak ⁶ guni: ¹ เชือก กุณี	chiak ⁴ guni: ¹ เชือก กุณี	chiak ⁶ guni: ¹ เชือก กุณี
ปู	baja	ba: ⁴ ja: ⁵ บายา	ma: ⁵ ja: ⁵ มายา	ma: ⁵ ja: ⁵ มายา
ผ้าใส่รง	kain sarong (kain = ผ้า)	pha: ² s+ron ¹ ฟาสรอง	—	pha: ² saro:n ² ฟาใส่รง
เผ่าพันธุ์	bangsa	ban ⁴ sa: ¹ บังสา	ban ³ sa: ¹ บังสา	—

กรุงเทพฯ ฯ	มลายู	กลันตัน	ไทรบุรี	ปะลิส
ฝรั่ง (ผลไม้ม)	jambu	ja:6mu:1 ขามขู	ja:4mu:1 ขามขู	—
พยาน	saksi	sak6si:1 สักสี	sak1si:1 สักสี	—
พิพากษา	hakim	ha:5kim4 ฮากิม	?a:3kem3 ฮาแกม	ha:5kem3 ฮาแกม
เพลงกล่อมเด็ก	dudui	—	—	du:4duj3 ดูจย
เพิ่มเติม	tamba	ta:4ta:76 ตาเมาะ	—	—
ฟุต	kaki	ka:4ki:4 กากี	ka:3ki:3 กากี	ka:3ki:3 กากี
ฟุ้งเฟ้อ	boros	bo:4roj5 บอโรย	bo:3roj1 บอโรย	—
ภาษี	hasil	?a:4se:1 ฮาเส	?a:3se:1 ฮาเส	?a:3se:1 ฮาเส
มะเร็ง	merengsa	mareng5sa:5 มะเร็งซ่า	mareng5 มะเร็ง	mareng5 มะเร็ง
มาน	tabil	ta:4be:3 ตาเบ	—	—
ยาสูบ	rekok	ro:5ko:76 ลอกาะ	ro:5ko:74 รอกาะ	ro:5ko:74 รอกาะ

กรุงเทพฯ ฯ	มลายู	กลันตัน	ไทรบุรี	ปะลิส
อีเก	dikir	dike: ⁴ ดึเก	di: ⁴ ke: ³ ดึเก	di: ⁴ ke: ³ ดึเก
กม, ลมจม	bengkerap	ben ⁴ kra:p ² เบนกราบ	—	—
ลอคยอง (ชนม -)	chena	ce: ³ no: ⁵ แจนอ	ce: ⁴ no: ^j ¹ จอนนอย	ce: ⁴ no: ^j ¹ จอนนอย
ล้ง	kotak	ko: ³ to: ^{?6} กอเตาะ	ko: ³ tak ³ กอตัก	—
เล็ง	tuju	tu: ³ ju: ⁵ ตย	—	—
ไวใจ	harap hati	ki:rap ⁶ กึร็ป	ha: ⁵ rap ¹ caj ³ ฮารัมใจ	—
เชกิด	chuit	cu: ³ lik ⁶ จูลึก	—	cu: ⁴ ?it ³ จูลึก
ชันญา	janji	chan ⁵ chi: ⁵ ชันชี	chan ⁵ chi: ⁵ ชันชี	chan ⁵ chi: ⁵ ชันชี
ตัก (เครื่องตวง)	titeny	ti: ³ te:ny ⁴ ตีเตง	th:ny ⁴ เตง	—
ต้นประท	nanas	ki:nat ⁶ กึนัต	li: ⁵ nat ¹ ลีนัต	ña: ⁶ nat ¹ หนยานัต
สาวัดดี	pakat	pa: ⁴ ka: ^{?6} ปากะ	—	—
สลาตัน	Selatan	—	la: ¹ tan ³ หลาตัน	la: ¹ tan ³ หลาตัน

กรุงเทพฯ ฯ	มลายู	กลันตัน	ไทรบุรี	ปะลิส
สำเนา	ragi	lo:k ⁶ gi:5 โลกมี	lo:k ⁴ la:5gi:5 โลกลาตี	pe:ŋ ⁴ ran ⁵ gi:5 แปงรันตี
เสือกำ	harimau kumpang	sia ¹ kumang ¹ เสือกูหมัง	sia ¹ kumang ¹ เสือกูหมัง	sia ¹ man ¹ เสือกหมัง
หมัน (ไม่มีลูก)	mandul	man ⁵ no:5 มันโน	ma:5do:j ³ มาโดย	ma:5do:j ³ มาโดย
หมากรุก	chatu	ca:4to:7 ⁶ จาโต๊ะ	—	—
หากว่า (สั้น.)	kalaw	kalu:1 กะหลู	ka:3lu:1 กานลู	ka:3lu:1 กานลู
หิ้งวางทอง - - เทมือเตาไฟ	para	phla:1 ผลา	phra:1 พรา	phra:1 พรา
เหมือนกัน (ว.)	juga, jugak	jugua:5 ยูฆา	ju:3ga:3 ยูฆา	ju:3ga:3 ยูฆา
อวน (เครื่องจับปลา)	pukat	—	pu:4kat ³ ปุกัก	—
ออนเหล็ก	leteh	li:te:7 ⁶ ลีโต๊ะ	—	—
อาน (เป็นหมัน)	mandul	man ⁵ no:5 มันโน	ma:5do:j ³ มาโดย	ma:5do:j ³ มาโดย
เอา	mahu, mau	—	ma:5hu:5 มาฮู	maw ¹ เมา
โอย	a deh	?ado:j ⁴ อะโดย	—	?a to:j ³ อะโดย

กรุงเทพฯ	มลายู	กัณฑ์	ไทรบุรี	ปะลิส
อินจ	keling	k+liŋ ¹ กัหลิง	khi: ² liŋ ¹ ขี้หลิง	-
ไฮโล	kocok	lo:k ⁶ kw: ³ cw: ⁶ โลกก่อเจาะ	-	-

ง. อิทธิพลทางด้านกร เรียงลำดับของคำ

๑. การเรียงคำขยายไว้หน้าคำที่ถูกขยาย

ตามปกติการ เรียงลำดับคำของคำขยายกับคำที่ถูกขยายในภาษากฎกรุงเทพฯ คำขยายจะเรียงไว้หลังคำที่ถูกขยาย แต่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การเรียงลำดับของคำทั้งสองประเภทในภาษาถิ่นที่วิจัยบางส่วน เรียงลำดับคำขยายไว้หน้าคำที่ถูกขยายทำนองเดียวกับการ เรียงลำดับคำในภาษามลายู ตัวอย่างเช่น

กลุ่มวิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กท.	หัวเราะ	เก่ง
มล.	sangat	ketawa
	เก่ง	หัวเราะ
กต.	cat ⁶	hua ¹
	จัด	หัวเราะ

หมายเหตุ ในภาษาไทยโทรบุรีและปะลิส เรียงลำดับคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

กท.	เรียน	ยาก
มล.	susah	belajar
	ยาก	เรียน
กต.	ja:k ⁶	rian ⁵
	ยาก	เรียน
ทว.	ja:k ⁴	rian ⁵
	ยาก	เรียน

หมายเหตุ ในภาษาไทยปะลิส เรียงลำดับคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

กท.	ทำ	ยาก
มล.	susah	membuat
	ยาก	ทำ
กต.	ja:k ⁶	tham ⁵
	ยาก	ทำ
ทว.	ja:k ⁴	tham ⁵
	ยาก	ทำ

หมายเหตุ ในภาษาไทยปะลิส เรียงลำดับคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

กท.	นอน	มาก
มล.	banyak	tidur
	มาก	นอน

กต.	cat ⁶	นว:น ⁵
	จัด	นอน

หมายเหตุ ในภาษาไทยไทบุรีและปะลิสเรียงลำดับคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

ท.	เที่ยว	มาก
มฉ.	banyak	berjalan
	มาก	เที่ยว
กต.	cat ⁶	re: ⁵
	จัด	เร (เร = เที่ยว)

หมายเหตุ ในภาษาไทยไทบุรีและปะลิสเรียงลำดับคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

กท.	จี้	ไม่เท่าไร
มฉ.	tidak	berapa tahu
	ไม่	เท่าใด จี้
กต.	maj ⁶	tha:w ⁶ daj ⁴ ro: ⁷
	ไม่	เท่าใด ไร (ไร = จี้)
ทร.	ma:j ²	tha:w ⁴ daj ³ ro: ⁶
	หม้าย	ท้าวใด ไร

หมายเหตุ ในภาษาไทยปะลิสเรียงลำดับคำตรงกับภาษาถิ่นกรุงเทพฯ

๒. การสับตำแหน่งของคำนาม คำจำนวนนับและคำลักษณนาม

ตามปกติในภาษาไทยกรุงเทพฯ ตำแหน่งของคำนาม คำจำนวนนับ และคำลักษณนาม จะ เรียงลำดับกัน ดังนี้

	นาม	จำนวนนับ	ลักษณนาม
ตัวอย่าง	ไก่	ห้า	ตัว
	ผ้า	สอง	ผืน
	ชื้อ	สอง	ใบ

ส่วนในภาษาไทบุรี และปะลิส ปรากฏว่า ตำแหน่งของคำนาม คำจำนวนนับ และคำลักษณนาม ที่พบในประโยคข้อมูลบางประโยค จะเรียงลำดับตรงกับภาษามลายู ดังนี้

	จำนวนนับ	ลักษณนาม	นาม
ตัวอย่างเช่น			
มล.	Lima	helai	kain
	ห้า	ผืน	ผ้า
ทว.	ha: ²	phɨ:n ¹	pha: ²
	ห้า	ผืน	ผ้า
ปล.	ha: ²	phɨ:n ¹	pha: ²
	ห้า	ผืน	ผ้า

หมายเหตุ ในภาษาไทยกั้นตัน เรียงลำดับคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

มล.	Dua	helai	baju
	สอง	ตัว	เสื้อ
ทว.	sɔ:ŋ ¹	tu:a ³	s+a ²
	สอง	ตัว	เสื้อ
ปล.	sɔ:ŋ ¹	tu:a ³	s+a ²
	สอง	ตัว	เสื้อ

หมายเหตุ ในภาษาไทยกลันตัน เรียงลำดับคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

มล.	Enam puluh	buah	kerusi
	สิบหก	ตัว	เก้าอี้
ทร.	sip ¹ hək ¹	tua ³	kaw ⁴ ?e: ⁴
	สิบห็อก	ตัว	เก้าอี้
ปล.	sip ¹ hək ¹	tua ³	ka:w ⁴ ?e: ⁴
	สิบห็อก	ตัว	เก้าอี้

หมายเหตุ ในภาษาไทยกลันตัน เรียงลำดับคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

มล.	sebuah	papanhitam
	หนึ่งแผ่น	กระดานดำ
ทร.	n+ŋ ¹ phe:n ¹	da:n ³ dam ³
	หนึ่งแผ่น	ดานดำ
ปล.	n+ŋ ¹ phe:n ¹	da:n ³ dam ³
	หนึ่งแผ่น	ดานดำ

หมายเหตุ ในภาษาไทยกลันตัน เรียงลำดับคำตรงกับภาษาไทยกรุงเทพฯ

าลา

อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่าระบบการเรียงคำในภาษาถิ่นไทยที่วิจัยทั้ง ๓ ถิ่นกำลังมีแนวโน้มตรงกับภาษาไทยมาตรฐานมากขึ้น เนื่องจากชาวไทยในมาเลเซียในปัจจุบันนี้ได้เรียนรู้ภาษาไทยจากสื่อมวลชน โดยเฉพาะจากวิทยุและโทรทัศน์ นอกจากนี้ก็ยังมีการสอนหนังสือไทยกันที่วัดหลายแห่ง ทำให้คนไทยในมาเลเซียได้เรียนภาษาไทยมาตรฐาน โดยเฉพาะภาษาเขียนมากขึ้น โดยใช้ตำราเรียนของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ แห่งประเทศไทย อิทธิพลของภาษามาตรฐาน โดยเฉพาะภาษาเขียน

มีส่วนช่วยให้ระบบของภาษาที่พูดกันมาแต่เดิมเปลี่ยนแปลงไปได้มาก เพราะเมื่อได้มีการเรียนรู้ ทำให้มองเห็นข้อแตกต่างจากเกณฑ์มาตรฐาน การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงจึงติดตามมา

กล่าวโดยสรุป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาษามลายูมีอิทธิพลต่อภาษาถิ่นที่วิจัยทั้ง ๓ ที่น ทั้งในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ การยืมคำ และการเรียงลำดับของคำ อิทธิพลทางการยืมคำนับว่าเด่นกว่าอิทธิพลทางด้านอื่น ๆ ซึ่งนับว่าสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกประการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย